

சிவமயம்.

சுவாமிநம்பி

பேரியபுராணம்,

அறுபத்துமூன்றுநாயன்மார்களிலொருவராகிய

சிறுத்தொண்டநாயனார்

திவ்யசரித்திரக்கீர்த்தவண.

இஃது,

கோகுலாபுரம்.

மலையானந்தசுவாமிகளினது

மாணகரிலொருவராகியும்

நிசோமசுந்தரமுதலியாவர்கள்

மைத்துனருமாகிய

வே-அருணாசலமுதலியாரால்

இயற்றப்பட்டது.

தருமவரம்

சரபையபத்தா-சகோதராகிய

பங்காருபத்தாவர்கள் - குமாரர்,

பாலகிருஷ்ணபத்தாவர்களால்

பூமாதவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு - காபி - 1000

1885.

Registered Copy-right.

உ

சிவமயம்.

இஃது

சக்திபரதாடகாலங்கர சிகாமணியாகிய

ம-ள-ள-ஸ்ரீ.

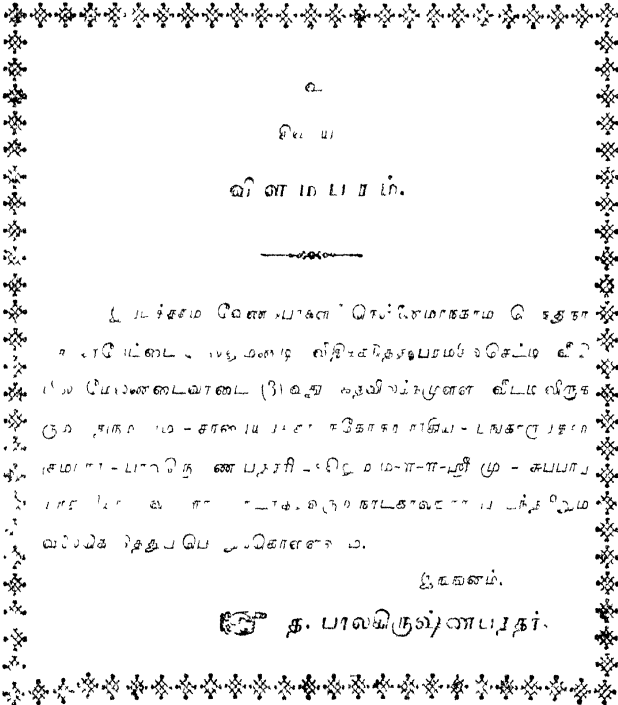
முசுப்பராபராரியா ரவர்கள்மீதியற்றிய

இரெட்டை யாசிரிய விருத்தம்

சீருலவுணிலக் தோடை நறுபூகமாய்
 திகழசிவசயபுவாகுந்
 தேவனாழ்வரவசி லாண்டகோடிகளுட்
 செழிகருமிநாவலமழிற
 செப்பரியாணிமேடை சூழ்சென்னையம்பதியில்
 தீமலிக்குமலிஸ்வரூபநா
 தீவகலிபூபவ பிரசாபஸ்ருசியப்பமால்
 செய்தவாகாலுநித்தே.
 ஶ்ருலவுமயகோடும் மயபிஷ்ணர்வையமிசை
 ஶ்ருஷ்யமலிபல லைகளாயந்தும
 யின்பவளமுமமசல தீபரததநிறமீ
 தீசசை தொண்டோடிதொடர்ந்
 தீறளவ தாயககற றுணாநதுசுலேலலனா
 யிமபசியிலோகனோது
 மெகரடககைளினு மாரியெனைத்தேர்நது
 வெநிலரிசசநநிரபூபன்
 பேருலவுசரிசைர்கு கரைகதாளங்கள்
 பெட்டமுறவமைததுவதனைப்
 பெங்களுரெணனுபூம பதியிலிரலறங்கேற்றி
 பெருமையைக்கொண்ட தலநூஉம்
 பிதகனடிபாகளில் சிறுதொண்டாகண்ணப்பர்
 பேகாமறுபதிவழிவாதம
 பெறநீரோகிததணையை தொடுகா ற்புவிபினில்
 பசசைத்தீசியபாசலமையப

(சு)

பாருலவுகறையோது விப்பிறா முகச்சொலும்
 பாடலாகளாலுபலிண்வாழ
 பருசிமநிராதா திடாகநா ிகத்தநுவர்
 பரவுமவிதவாதரருடன
 பைசுதளவ மாலைனிமாலைநிதிறகொளும்
 பண்புசோசே னுடும்
 பன்னவிரிகென்னிலோ சுப்பராயன்சீரதி
 பகரவலவிரிடாவரே.

உ

உய

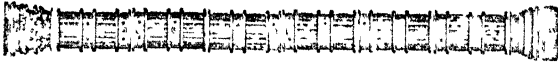
விளம்பரி.

உடச்சம வேண்புகள் டொன்னைமாநகம் கெதகா
 ராடோட்டை உட்கமைய விதிக்கத்தபரம்பலசெம்ம வீ
 லெயெண்டைவாடை நிகுது கதவிவகமுளள வீடமவீருக
 கும தாகம - சாடைய பசு கதோகர ராஜ்ய - டங்கரூபகர
 சமரா - பாடுநெ ணபதரி - டிடு மம-ந-ந-நீ மு - சுயயா
 பாடிய உ ரா டாக. உருநாடகாலடா ப பந்திடும
 வலவக திதபபெ டுகொளள ம.

புகழம்.

த. பாலகிருஷ்ணபாதர்.

உ

சிவமயம்.

சிறுத்தொண்டநாயனார்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

திருச்சங்காட்டங்குடியிலுள்ள மாமாதிர பிராணகுல சீரோவட்ட
 ராய்க் திருவவகாரஞ்செய்து பாலுசோதியாவெனும் சருகாமலொ
 மறுக தவகனகுலததக்குரிய ஆயுள்வேதமுநய்ய வேதசாஸ்திரவக
 ளுந் தனுர்வேதமுமுணர்ந்து சோழராஜனிடத்தில் மந்திரிபலிகாழில
 பூண்டெவ்வேசமுஞ் சிவனடியார்களுககு அன்பு ன் நிருவமுது
 படைககும நீயசியு முள்ளவாரியிருப்பவர் அரசனுக்காக வடதேசக
 திற்சேனையுடன் சென்று பகைவரைவென்று அகநிருககும நீதிமுத
 லான பொருளுகொண்டிலா அரசனாண்டு மகிழ்ந்து மந்திரிகளா
 லிவா சிவவேசமுள்ளவரென்று அந்நது அவருக்கு மீஞ்சுந்நரைய
 முகலானவை கொடுத்தது தேவருடைய கருகினபடி கொண்டு
 செய்து கொண்டு இருகலாமென்று விடை கொடுக்க அன்றுமுதல்
 முன்னிலும் அகிகமாயிய அன்புள்ளவராய் வெணசாட்டுகதை யெ
 ண்னு மனைவியாருடன் இல்லறமவழுவாமல் நடந்திச் சிவனடி பாக
 ளுக்கு அமுதுபடைப்பது சிவநியாககொண்டு கொணர் பரந்நரு
 மிகச்சிறியாயிருப்பதினால் சிறுத்தொண்டென்னும் பெயராமல்
 ற்றுப் பரமசிவசுதின் நிருவநளால் சீராளனெனும் புத்திரனை
 னைய மகிழ்க்கிருககும நாளில் ஒருநாள் அமுதுபடை பபகமகுச் சிவ
 னடியார்கள் சிவையாமையால் நாயனார் சேடிச்செலலசகயிலையபதி
 யானவா சீவருடைய அனபினை வெளிப்படுத்தத்திருவுளவொண்டு
 வரிவவேடந சாங்கியவா திருநாளிகையில் வந்து நாயனார் நிலை
 மையினால் கணபதிசசரமெனும் ஆலயத்திலிருககும ஆகத்திரசதி
 ன்கீழ்ப்பேய் விற்றிருக்க நாயனார் கேள்விப்பட்டவருது உணிகது
 திருவமுதுகொள்ள வரும்படி பிராாததித்தவர் விரிவமுதுசிறியாள
 வா நமக்கு அமுதுட்ட வுமமாலாகது ஏனெனிலெனம் ஆறுமாதக
 தக கொந்நாளன் பகப்படுத துண்பதென்ன நாயனார் அடியேனிடத்
 தில பகககுரு முண்டென்ன நாமுண்பது நரப்பக அது அகாப்பமு
 து யாதொன்று வின்றி ஐத்துவயதுள்ளதா யிருக்கவேண்டும் அதனைத்

தாய்ப்பிடிக்கச் சதைபுமசிழ்ச்சியு - னரித்த சமைத்தா லுண்படுத
 னன அதற்கிசைசுதே வரது வெண்காட்டி கவணையுடன் சொல்ல அ
 வர் யெ . வளவு திரிவிபங்கொடுக்க்தாலு மிவ்வாறு புத்திரனைகொடு
 ய்ப்பாடுகளோவென்று வணங்கினர் காணாவரை கோக்கிப் புத்திர
 னைத்தருவார்களே யானாலு மனமகிழ்ச்சுது அரியாகள் ஆகலாகாரு
 ய்ப்பாட்டி நீபயகதமைதனை யழைப்போடுமென்ன சுவா யெவ்வாறா
 யிறுநக கப்முநக ய கணவனார் மனமகிழ்ச்சுபினுல முநமலாசசியுள்ள
 வரயிராககரு கணவேலகடுமென்னு மன்பினுல ஓகதகொள்ள நாய
 ளாகொன்று பள்ளிக்கடசுநிநுநக புத்திரனைத தோளிவெடுததுக்
 கொண்டு வர மனவ்யாவாகக் கொண்டு வந்தானடி செய்விததுக்கண
 வரை கையிறுபொடுகதுப பாண் - கங்குள கததுசெயது மயரவிடத்
 திரபு சல்லலாடலுநாம புத்திரனுட னவ்வீட ததிற சௌனு வரீரவ
 ளுநி தி சொன்வையுசெயது சிசு கறு யமுதுக்காகாதென்று சந்த
 னைததாவென்றை தநி கையிறுகொடுகது மனாதனுயிடச சொலலிமந்
 னைய உதுப்பினறாசுகளை அதுவ நசுநடுபுடன் சரைகது அன்ன
 முலுசமைததுக கணவனுருகருச சொல்ல அவாமசியுதது சென்று
 வயிரவமுநாதி நயப்பவன்ற தநிவரதுதக ள்ள வநமபடி திராக
 திரக ளுவா தெண்டா திருமா ளிசாக் ளுநுசருமினர் அவர்கள்
 விரவமுந திரிநா ளிவரகளை ளினக்கி யன்னைத தாககஞ்சுக் கொ
 ளையினையொருந தெரிந்து அசுனகலை வீற்றிருக்கசுசெயது அன்
 பு - ள ஆகாததநய விரிது திரவமுநா தை காம வகையெல்லா
 நொலை சமுதுடன் கற்களை யெ தேதரமாக கொண்டு வந்து படை
 க்கவென்றொன்று வரீரமுநாதி சுடலையிட ஆவ்வாதே பரிசுல
 மகாநாயகி திரவமுதுபடை கக கொக்கி காரொரணபடி யுறுப்பெ
 ள்ள ள் சுவாமசிராவலநறனா கலைக்கறி திருநமுதுக் குதவாடுசன்
 ளு நீகருணைமென்ன அதுவும நாமுண்படுசெய்வென்று வரீரவா சொ
 ளுல நாபுநாமநம வநகதுகையில் தாதுயாரடியென் சமைத்தவைத்
 தேவொன்று கொண்டுவந்து கொடுக்க அகதயும் படை ததுவு ள்
 வரீரமுநாதி திராண்டலையோக்கி கார சிவனரயர்களுட னுண்ப
 செயனரி தநிதே வண்பதிநிலை யாதலால் அடியரை யழைத்துக்கொ
 ளுடு வரீரவாவிடுவென்று யிர்தென்ன செயரீவாமென்று மனமய
 கங்கு வெ ரீயே செயது யெக குகாராணைநாலா மனமவநகசி பயி
 ரானே தி கசுச சுவாமி அடிபாறா யெககுக்கொன்ன அடியொன்று
 கில் யிழ்ச்சயலிசம் ளுண கொக்கி யானு ளணிசெய்தெ ளென்றுயளி

ந்து நிக் தவணாரோக்கி யும்மைம்போல விபூகீயணிகின்றவர்க ளொருவருயில்லை யாதலால் நீரிருந் திண்ணலாமென்று வெண்காட்டுகைகையபார்க்கது வேறொருபர்க்குந் திருத்தகோகுப டலை தந்திப்பதி லெடுத்ததுப் படையுமென்று அவ்வமே யவர்படைதராரா சாரிணா காமுண்ணுகிருநகால வாரிசுவ ருண்ணொன்று முன்பு உண்ணத்தொடங்கலுமாவது ஆறமாதத்தகொருகர முண்பது காள் மீது முண்பவா நீர் கமுன்பு யுமவயா லெ தழாமல மூன்றுண்ணத தொடங்குகிற தெலையாற தந்தநுளி நீர் புத்திரனைப் பெற்றிருந்தால் உட னுண்ண வண்ணையழையுமென்றாறா நாயனா ரவனிப்பீசுது தவாடுதன்னலும வயிரவமுாததி யவனையுடன் வைத்துக்கொண்டே யமுதான் தென்ன இத்தமகென்ன செய்வோமென்று துரங்கேண்டு சென்று கட்டையினைபடி யழகசுப் பாமரிவனுடைய நிருவருளால் பள்ளிக்கூட ததிரிருந்து ஓடிவருகிறவளைபோல் வாத புத்திரனைக் கையெடுத்ததுக் கொடுக்கத வந்தையா மிகுந்த சந்தோஷத்துடன் வாசகக்கொண்டி மனைக்குட் புருத முன்புமே வயிரவமுாததி பாண்டிவி க க க ணுமைமால் உளவில்லாத தயங்கொண்டு பரிசுத்திலபா டசுத மறிய புதினாசகிபுகாணுது அசகாவொண்டி வயிரவமுாததி பெயர் கண நகநுளிஒரென்று புறமுடி வகது தியாகுமபோது பா வக்யா சபரிமணியா பெலனு மிவாகாண்டி சரிஷ்பவாகனத்திலேழைநீருளி அவாகள தம்மை யெப்போதுமதீசித்துக்கொண்டிருக்கவுடன் கொணடெழுந்தருளிணா.

சரித்திரச்சுருக்கம்

முத்தியது.

அகராதி:

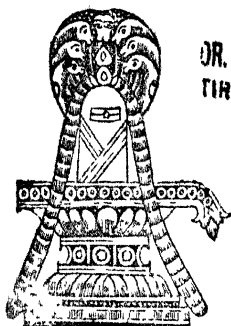
கோத்தனம்.	பககம்.	விருத்தம்.	பககம்.
அருள்செய்வாய்	கக	அண்டர்கள்	கடு
அமுதளித்திலுவரில்	உக	அரும்பொனே	உக
அந்தமேனமீலலா	உஎ	ஆறுதிங்க	கூடு
அருள்செய்குவீ	கக	ஆண்பாவிசு	கச
அழைத்திடுவீரென்	சஉ	இத்தன்மை	கக
அடியவரோமீனக	சக	இப்படியுணாத்	கக
அப்பாநின்புகழ்	சஎ	உருநாட்டுஞ்செயல்	கக
ஆராரோவாராரீரோ	கக	உம்மைப்போல	சக
ஈசனேகைலை	சஅ	உலகெலாம்தத	சடு
எத்தனைவித்தி	கூடு	கண்ணுதலிற்	உச
என்னசெய்வே	கஎ	காதனமனையார்	கஉ
ஏழைக்குகந்த	சகூ	சாலநன்று	உச
ஐயருக்கமுதளிச்சு	ககூ	சிந்தைகலகிச்சு	சக
கருணாகரனே	சடு	தண்டாத	உக
கனவிலேடொ	கக	தனிவெண்வி	கூடு
சர்வவீல்தயாபரா	கூடு	துயரீராற்	சச
சம்போயிஷ்டாரு	க	நறையிதழி	கக
சம்போயிஷ்டாகரா	உஅ	நாடுவகுணப	கூடு
சந்திரஜடாதா	கூடு	நீராச்சடையா	உச
சிறதைகலக்	கக	பதுமமென்	கக
சீராறுஞ்சிறுத்	கக	பரமரருளாற்	கூடு
செய்யமணியே	கூடு	பள்ளியினிற்	கக
தலைககறியெது	சகூ	பெண்ணெருத்தி	கூடு
தேடினாரெங்குந்	கஎ	பொய்யினேன	கக
தையலராகும்	கச	மடவரலை	உக
தொண்டனாக்	சஎ	மன்னவீன	கக
நாதாயிதுவெண்ண	கக	யாதாமரிய	உஎ
நீதிநானே	சஅ	வந்திணந்து	உஉ
பர்வதராஜ	சஉ	வள்ளலாரு	கக
மஞ்சனமாட்டி	கஎ	வந்துபுகுந்து	சக
மன்னுஞ்சிறுவ	கூடு		
மாதவத்துடைய	உக		
மாதவமேயருள்	உகூ		
மாதகல்லாள்	கக		
மாமாத்திராகள்	கூடு		
மின்னன்	உக		
வயிரவமூர்த்தி	உடு		
வாரும்வாரும்	கக		
வாராயெனது	கச		
வையகமுய்யு	சச		

அகராதி

மூத்தம்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY,
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41

சுவாமியர்,

திருச்சிறநம்பலம்.

சிறுத்தொண்டநாயகர்

சரித்திரக்கீர்த்தவணம்.

விருத்தம்.

உருநாட்டுச்செயல்நாம லெழிவொழிசொடரீ
வருநாட்ட சகீர்த்தலாமயு கரு பர மயு
கருநாட்ட கலை செயல் மலர்வா நகரீ
திருநாட்டுவேளையாட்டுச் செயல்நாம

கி.தகவம்-திராகம்-மொச நாயகர்-ஆறு

பலவளி.

சொருநுசிறுக்கொண்டா சரித்திரம்

செயலிடங்கே பவாக கறுநாய வுபதநாம

சரிநாயகர்.

நீராமைனி சிமலனுக்குயனா

கேசுபுகூடி மகாண்டா உ. மூலம்

(சொ)

செவ்வமநாயகர் சுவாமிநாயகர்

செயல்நாயகர் கையதிரி மைக்க

(சொ)

102 சிறுத்தொண்டநாயனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

தன்முனைத்தாதி தசையனாரோடுந்
தர்ண்டவானருளாற் சாயுகுசியமேவிய

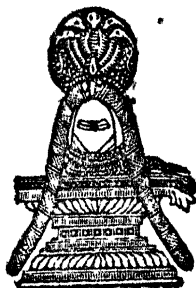
(சீரா)

கொண்டிச்சிறகு,

சீருலகோரெவரும்	புகழ்
திருச்செகரைட்டங்குடித் தலமதனிச்	
மாமரகதிராகளெனனு	மாபில
மறையவராகவே வவதரித்துப்	
பரஞ்சோதியானெவே	பிசு
பண்புடனேதிரு நாமமுற்று	
குலதனுகுரியபடி	யவர்
கோதரவேயாயுள் வேதமுதல்	
தனாவேதமோடனைத்தும்	விழைவிற்
றக்கபடியே யுணாகதவராப்ச	
சோழனரணமனையில	மநதிரித்
தொழிலதுபெற்றுச் சிவானந்தமாய்	
அரனடியார்களுக்கே	நீத
மமுதளிகுகூகிதி யுளளவராய	
இருக்குமநாணையினிற்	றன்
ளிறைபொருடடாயவட தேசத்தின்மேற்	
சேனையுடன்சென்று	அவண்
செவியுமரசரோடமர்புரிந்து	
வெற்றியடைநதவருக்	சூற்ற
வேணசிதிகடனவைசமாய்ப	
பெற்றேதிநுப்புகையில	முரசுப்
பேரொல்கேட்டு மகிழ்தரசன்	
பததியுடனெதிரிற்	சென்று
பரிவோடவரை யழைக்கதவந்தே	
பற்றுமுள்ளமநதிரிகளா	லிவர்
பாதவபுஞ்சுவ நேசமதும்	
அறிந்தேனபகிழ்நது	மீசு
வசபுள்ளிவடமும் பொருளளித்துச்	
சுவதகினைபணிதனிற்	ருக்கள்
சென்றிருமன்று விடைகொடுத்தார	

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRA
TIRUVANNMIYUR : MADRAS

சிறுத்தொண்டநாயனார்,

சரித்திரக்கீர்த்தனை.

விநாயகாகாப்பு

வெண்பா.

சீராபுலியிற் சிறுத்தொண்டனார்புகழைப்
பொருங்கீர்த்தனமாய் பேசுதற்கிங்-கோருந்
தந்தி முகதெந்தைச் சதங்கையணிபொற்பதத்தைச்
சுந்தையிறசுந்தித் தேத்துவாம்

பரசிவவணக்கம்.

இராகம்-கௌரீமனோகரம்-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

சம்போபிக்ஷாடனா - சர்வஜீவகாரணா

சம்போபிக்ஷாடனா

ஊழினேற்கருள்செயும் நாகனேவதிதனே

ஆமபிகைவிரோதனே ஆலமுண்டலீலகண்ட, (ரம்)

வெண்விடைமேல்வரும் வேதவேதார்த்தனே

மண்புகழ்முத்தார்த்தனே மன்றளரடி கொன்றைகூடி- (ரம்)

பரையொருபாகனே பரிமதிமோகனே

மறைசொல்லுமனேகனே மாசிலாத காசிராத, (ரம்)

10 சிறுத்தொண்ட நாயனார் சரித்திராகீர்த்தனை.

தருணயிதை யனே தயாபாருக்குபாசார
 அருணாசலனே தநீடும ஆகியான் சோதினான (சும)
 உமை வள்வணக்கம்.

நீரணிவேண்டியாய் பாருக்குமுது நீதமளிசநீடுசியதியெண்ணுஞ்
 சீரணிதேநற்கதியைபடுமற சிறுத்தொண்டாய் பூசைநாசியன் த
 காணிகவனிலுரைகடுவேலுருளுஞ் சயாபார்க்கணியமாதேவி
 பூரணியிமல்பெரியநாயகியின பொறபதநிறைஞ்சுவாழ்த்துவமே.
 சுப்பிரமணியா வணக்கம்.

எழுசீரகசுழிநெடிவடி அசிரியன்முதலம்.

அகியாளுசுவசுநி னுகல்நீதிபதனில
 அறுபொழியாகவொறுசக
 சேரடுவேடுகவ நிடுககணைக்ககர
 சுந்தரிடாலமு னுணை
 நீதியேமேலோ ருளதநீனிற்றேன்று
 கிம்பலானநதமெப்பபொருளோ
 போதியாசேனைய பேசுவேவென்குப்ப
 பூரணாளுனகேசுரனே.

சுடியாலவணக்கம்.

என்சீ கசுழிவொடி வடி அநிரிடவீருத்தம்
 மன்னகடிரோட ருளபதியைச சே நடுகாசீலா
 மாசிலசநிலுணைதறிட வேவப்பருடகுஞ்
 சங்கரனைசசநனுவிட்ட சுந்தரமுருகு
 சமமந்தருடனவாகலூரருக கும
 பொங்குதுக் கிருழலசைப புரசுகல்வ
 டுணலியாற் றுண்ட ருகருளு சேககிழாறமும்
 நனகாதனைக்கூபுரிநிக வாவவிலோடு
 நாடுவேனடிக்கனைககொண்டாடுவேனே

அ) வைபடக்கம்.

வேலைசுரிளளுலமதிச விளகருளுசவவைவணவருஞ்
 சாலவணாநயபுலவொருந்ததேககளிகமரியசிறு
 பலாமதகைமொழிகேட்டுப புகோடமுதநகவல்துண
 போலவெனதுபுன்சொலலம புருமென்றகையிற்றுணிந்தேனே.

சிறுத்தொண்டநாயனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை 106

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சென்கருட்டி-அடதாளம்-MAHAMAHOPADHYA

பல்லவி.

JR. U.V. SWAMINATHA IYER

ஐயநூக்கசமுதளிக்க விப்போ

TIRUVANMIYUR : MA

வழைத்திமெ ஸ்வாமி யென்றனள்மாது

சரணங்கள்.

சைவமாநவருக்கினுகலா

சாசியாமெனக்குகருட்டுமீலா

(ஐய)

கொறைநாடியருளியபூவே

கோதிலாதலநாண்டுசெய்யும்பத்தாவே

(ஐய)

ஆளுவெனநேவடியானாநாடி

வழைபுடன்புறம்பெண்பாதேடி

(ஐய)

வாண்ம.

இப்படியுணர்தக மொழியதைக்கேட்ட சிறுத்தொண்டர் மிகவாஸ
லோடு புறஞ்சென்று அடியாநனைக்கண்டு பணிரதழைத்தது வந்தா

இ-ம்-பொரு-கண்ணிகள்.

கோதிலாதமனைடாளுராயுமநே கொற்றவர்புறம்பேகி

காதலோடுவடியாகலைக்கண்டே கனிவுடனழைத்துவந்தார்

தாதியோடுதன்மனையெதிரிறைஞ்சியே கண்புலைகொண்டேந்தப்

பேரதினேருநிருபபதமதைபனபாகுப் புசிதரும்விளக்கினாராம்

பாதிமாமதியைசுருடியபததரிந் பதமிசைமலாதாவி

ஆகியேயநேயெனத்துப்பமு மன்புடன்காட்டினபின்

நீதியோடுவன்மளிததிடப்புசித்தவா நீழிவாழியென்று

ஐதியேசெலத்தொழுதுதன்னிலலொடு வண்டவாஹிற்றிருந்தார்.

பொதுவிருத்தம்.

அண்டர்கள் தேவுக்கடியருக்கண்ண

மளிப்பதேககமெவைபாழந்

தொண்டர்க்குட்சிறுத்தொண்டர்தம்பெருமைபுயச்

சொல்லுவோமென்றனவேண்ணங்

108 சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை

கொண்டு செங்கதிரோன் விறைவினிற்றனது
 குதிரையைத் தாண்டி மேற்றிசையைக்
 கண்டவன்போலக் குதிரை தனன்புவிழிற்
 கடுகியே விருளது செறிய

வசனம்.

கதிரான் மேற்றிசையிற் சென்றபின் புவண்மனைத்து மஞ்ஞானி
 கணது விதயமபோன்ற கோடாந்தகாமாகிய விருட் செறிந்தமையச
 லன்றிரவிற்பு சிறுத்தொண்டர் தன்மனைவி மக்களோடும் போஜனஞ்
 செய்து தாம்பூலக்கரித்துப் பள்ளியனாசோந்து சயனித்துச் சூரியனு
 தயிப்பதற்குமுன் றுயினீங்கி ஸ்நானஞ்செய்து பூசைமுடித்தவனென
 மூந்தருளி யிருக்குவ கணபதீசனாத துதிக்கின்றார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-பியாசு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி-

அருள் செய்வாய் அடிமையைக்காத்
 தருள் செய்வாய்

அறுபல்லவி.

ம்குமலர்ச்செர்குமுலாள் மகிழுவ்கண்ப தீசா¹ (அரு)
 சரணங்கள்.

எய்தும்வினையைப்போக்க வெனக்குநீசொந்தம்
 யென்போலடியருனக் கெங்குமனந்தம் (அரு)

பரமேயென்மனமோகின் பணீசெய்யவுண்டு
 பாழங்குட்கூழ்பாதையாற் பரிந்தென்னகொண்டு (அரு)

கவலையொழியச்சற்றே கடைக்கண்பார்கோனே
 கனலிடைப்புழுவெனக் கலங்குகின்றேனே (அரு)

உற்றதுரைத்துமுன்றனுளமென்னகல்லா
 வுன்பதமன்றிவேறென் றுன்னேனோசொல்லா (அரு)

அறுமூன்றிருதோளனை யழுத்தியதாளா
 வன்பனருனாசலனுக் கருந்தடாளா (அரு)

விருத்தம்.

மன்னவனை விடைகொண்டு தம்பதியில் வந்தடைந்து
பன்னுபுகழ்பாரஞ்சோதியார் தாமும்பனிமகிவாழ்
சென்னியரைக்கணபதிச்சரத்திறைஞ்சித திருத்தொண்டி
முன்னையிலமைமில்வழுவா முறையின்பிறச்செய்கின்றார்.

சிந்து.

அன்றுமுதலளவாய்	பின்னு
மதிகவிருப்பம துள்ளவராய்	
வெண்காட்டுகணகையெனு	மனை
வேல்வழியானாட னிலலமது	
வழுவாமலேநடத்தி	சிதம்
வடியரைத்தெடி யமுதளித்து	
தொண்டர்களாலிவருளு	சிறுக்
தொண்டொனவரிச றெயருப்பெற்று	
பாமசிவத்தருளரற	லிங்கள்
பத்ததனிற்சி ராளனென்னும்	
புத்திரனைப்பயின்று	வெரு
போதரவாக வளாதவரும்	
ஐந்தாமவயதமளிம்	கல்வி
யன்யு ளேவவற் கோதிவைக்கப்	
பள்ளியதனில்வைத்தச	சுவ
பத்தியுடவாவாழந்சிருந்தார்-	

விருத்தம்.

ஈறையிதழித்திருமுடியா ரடியானாடோறு
முறைமையிவிறிறுவமுது முன்னாட்டிப்பின்னுண்ணு
ரிறையுடையபெருவீருப்பா சியதியாகக்கொளருந்
துறைவழுவாவகையொழுநர் தூயதொழிற்றலென்றார்-

வசனம்.

இவ்விதமாய்த் தனதரசனிடத்தி லளவற்ற நிதியோடு விடைபெ
ற்றுக் திருச்செங்காட்டகருடியிற் கணபதிச்சரத்தை யணந்து அவ
னெழுந்தருளி யிருக்கும் ஸீகணதிசரையும் மலர்க்குழல் நாயகியா
ரையும் பணிந்து நாடோறும் பாமசிவத்தினது அடியார்களைத்தெடி
பிக்பீதியோடமு தனித்தத தான்பின்னுண்ணும் சியதியையுடைய
சிறுத்தொண்ட ரோடார் தன்மனைவியைப் பார்த்து ஓ, சரீராம்

108 சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கிரித்தலை.

கமது கர்மானுபவ நீங்குமபொருட்டு மன்னுயிரைக் தன்னுயிர்போ
 னேக்கிக் தானமாதிரவிரதமெனனு மிவ்வகளின் விருப்புமறு நடங்
 தா வன்றி பவம நீங்காது யென்பதற்கு உதாயனார்.

வைவல்லிய விருத்தம்.

ஆனபாவிகளடைவனநரகங்க ளவசியமாளுந்
 தானாந் திரவிரதமோகங்கனாந் தவந்நென்பதுபொய்யோ
 யினமாமபலஜன்மசஞ்சிதவினே யெததனையானு ளுமா
 னானமாககவல்கடுமெனுமறைமொழி நமபிடுவவீணேடே.

என. இகனைக்காட்டி யின்னுமுத லடியார்களுக்கு வீழ்ச்சமா
 யமுதளிக்கவேண்டு மாதலாற றீவரமாயச சமைப்பா யென்று யொ
 ழிந்தார்.

சுவாயி.

தையலராகும் வெண்காட்டுநகங்கையு
 தயவுடன் மஞ்சன மாடியின்
 ஐயனைப்போற்றிப்-பணிக்நாயகிரிகொண்
 டகததைமொழுகி-யநைநரிககாட்ட
 வைவகமுயயுமடி யார்ப்பு
 வழி வேகாஸந துருகுநெடு
 வெயயவடி கி-லொடு பவவலுந்
 வேணதுகொண்டே சமைந்தனளாம்,
 மைவழியாளு படிந் துருநாக
 மதிருக்கினைவெண பொடியுந்
 கையதுகூப்பிக-கடவுளோயெவ
 கருதிக்கணவனுக் கொடியுந்நா.

வல்லா.

தொண்டாது பத்தினிபாசிய வெண்காட்டுநகங்கைர் சுட்குளவீ
 யோடுகூடியபதாரத வநகசுறம வடிவில்முதல்ய யாவுந் சம
 த்து முடிந்ததின்னா ஸ்தானம்சயது மதிநுநுற பொடியாரிநு
 கடவுளைத் துதித்துத் தனது சனைனைப் பண்புந் கூறுவாள.

சிறுத் தொண்டநாயனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை முனை

வசனம்.

கடவுளைக் கதித்தந் தனதில்லுக்கு வருவகற்குள் மனையாளாகிய வெண்காட்டு நகரைச் சமையல முகலிய யாவுமுடித்துக் கணவ னாத் தாதியர்ராகிய சுகதன், நகையேயுடு மெதிர்பாத்திருநது ஊருதலைகண்டு மனமெழுக தெதிரசென்று பணிந்து யெனநாருயி றகோவே இதுபரியகத மடியாக ளொருவகையுங் காணுமையாதறே டியழைத்துவாரு மென்று கூறியதைக் கேட்ட தொண்டா தேடு வார்,

கீர்த்தனம்-இ ம-தாயா தாளம் ருபகம்.

பல்லவி.

தேடினா கெருக தேடினார்

சரணங்கள்

ஆடியபாசரடியானிங்குண	ல்
வாயுமிகவும் வயங்குந் துழைந்தொனா	தேடி
அவபாகாவாழ மகந்திணுகை நுறா	ல
துன்பமடைந்தி துகள் நெழுவந்தாண்டி	தேடி.
பாழ்பிரிவைகாஃபரகாக்காணா	ல்
ஓதியாற ழாடுங்குந் திறுததொண்டா	தேடி.
கொணலறவண் தொக்குழாமடைக்காணா	ல்
இன்றைக்கென்செயவேமென் றேவக்சிறுத்தொண்டர்	

வசனம்.

இவ்விதமெங்குந்தேடியுங்காணாது கணபதிச்சாமணந்தவ னொ ழுந்தருளியிருகருக கடவுளைப் பணிந்து யென்செயவே னெனககூ டுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-இ-தேசிகதேடி-தாளம்-ஆதி.

கணலிகள்.

என்னசெய்வேனீளா வெந்நசெங்காட்டுவா சா
சுன்னாஹன்பா நேசா வுறசெயஞ்சாஹ சா-என்

102 சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை

இன்னஞ்செய்யிற்கூறு வினிவிடுவதேது
துணைய்புவிமீது தொண்டனாக்காணுது-என்

கனவுகண்ட லுமன் கருத்ததுபோலாமென்
மனமகிழ்நதுபூமன் பதீததமாயமாமன்-என்

ஆலமுண்டபூவே யமரர்தேடுங்காவே
நீலகண்டதேவே நிராமலாவென் கோவே-என்

கருணைசெய்யுந்தியாகா கவலையுறப்பாகா-என்
அருணாசலனேகா தகமகிழ்வைபோகா-என்

வசனம்.

தொண்டர் மறுமடியுந் கடவுளைப்பரிசுத்துப் பாடியேனாகிய வெ
ண்மீது யிதனை வாமமாமோ வுமக்கிது நீதியோவெனக் கேட்பார்

கோத்தனம்-இ-ம-அமீர்கல்யாணி-தாளம்-மிஸ்ரம்:

பல்லவி.

நீதிதானே சொலையா நெஞ்சமென்ன சிலையா

அதுபலலளி

ஆதியேவென்றோதும் அடியரைக்காவாதும நீதி

சரணங்கள்

முத்தர்பணிநாதா முற்றுமென்மேல் வாதா
சித்தமிரங்காதா செவியதுகேளாத நீதி

வஞ்சமுன்க்கேது வாயிருந்தும்பேசாது
சஞ்சமென்போமீது தடைசொலத்தகாது நீதி

அடிமையென்னதுலையா ஊளவென்றூல்மலையா
படிமிசைநீநிலையா பார்க்கவுங்கண்ணிலையா நீதி

தருணமிதுபூவே தயைபுரியுங்காவே
அருணாசலன்கோவே யகமகிழ்ந்தேவே நீதி

சிறுத்தொண்டநாயனார்சரித்திராக்கீர்த்தனை யக

வசனம்.

சிறுத்தொண்டரிவீலித மோலமிட்டுச் சர்வஜீவ தயாரார சம்போ
சங்கரா நாயினுகடையேனாகிய வெனது முறை நினது பதமறியா
தென்னோ சகலபுவன காத்தாவாகிய நீயென்னைக்கண்பாராவிடி. விவ்
வேழை யுய்யுமவா நெவ்விதமென்பதற் குதாரணம்.

தாயுமானவ சநனிசெய்த

ஆசிரியளிருத்தம்.

பொயயிலேன்புலையினேன் கொலையினே னின்னருள்
புலப்படவறியதுவிலையாப்
புனமையென்கலலாத தனமமயே னன்மைபோற
பொருளலாப்பொருளைகாடும
வெய்யனேன் வெருளியேன வெறியனேன் சிறியனேன்
வீனையிலே னென்றெனனே
விட்டுவிடநினைவையெறட்டழிவதல்லாது
வேறுகதி செய்யுபுசலாய
துய்யுளெமையினையுயிரினுகருநிரான
துணைவழையினையொன்றிகாத்
துரியனே துரியமுக்கொணுவதிகளே
சுருதிமுடிமீதிருநத
வையனேவப்பனெயெனமற்றாரறிவைவிட்
டகலாதகருணைவடிவே
வண்டபகிரண்டமு மடககவொருசிறைவாடி
யானநதமரணபரமே

வசனம்.

எனக்காட்டி மிகவயர் வற்றகாலையில் பரமசிவம கருணைகூர்ந்து
யிராது அன்பைப் புலப்படுத்தாம பொருட்டுக்கலைமையிட்டெழு
நதருளினார்.

விருத்தம்.

இத்தன்மைசிழுகாளிவா
ந்ருக்தொண்டிருகையிலே

உடு சிறுத்தொண்ட நாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை.

யத்தத்திருவடியிணைக்கீழ்

சென்றனையவவருடைய

மெய்ததன்மையனா நகரந

சுருளுதற் குண்டையவாதாரூ

சித்தமங்கழவடியவராயத

திருமலைகிளறனைகினரு.

கீர்த்தனை இ-ய-கொள்கிபெறு-ஆட-தொராசாட்டி.

பலலவி.

வைவாவழாததிபோல் வயு வமாகி வருகிரா

அதுபலலவி.

கைலையக்கிரி யுறையுள்ளன்

காலகாலனெ னுஞ்சாரவேசன்

(வ.வ.)

ணபகர்.

அங்கமுழுதக நீயுட்கிருவினெய்குடி

யதிரககரசது. அருகுலமுஞ்சகரு தம

எங்குரபூணமாய்கின்றாதவ நெதம உய

மெளியாமிடியதைதயகறவகதபராபக

மங்கமலர்குமுலாள்சமேதன்

மதிமுதிருசசெககாட்டவகுடிவாழ்ந்தவல்

(வை.)

ஆலகாலவிடத்தையருந்துஞ்செல்வாயன்-சகி

யாதவற்குலலருள புரிநகசாயல்

கோலமதகரியுர்மன்குறும்புதேயன்-கொடுங்

கோதிலடியர்கள்பவமொழிக்குமுபாயன

ஞாலாதிவெயிள்மூன்றுமெரித்தவன்

நாய வந்தமமுராணைத் தரித்தவன்

(வை.)

உஉ சிறுத்தொண்டநாயனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

பத்தர்க்குமேலான பத்தன் கிட்டிப்
 பாவுமடியாக்கருள் பாலிக்குமூர்த்தன்
 எத்திசையுந்திரியும் பித்தன் பெனக்
 கின்புறவன்னமளிப்போன்புர சித்தன்

அமு.

உத்தரதேசமெந்நாடு கையி
 லுறறதோருவந்தலைண்டை யோடு
 நித்திகொளிட லுகமிகாடு இர்த்
 நொமையழிந்,1வனே யடைவதுவிடு

அமு.

தொண்ட்ரொருவருளிக் கில்லையா மிசுத்
 தோணுமபசுகுகவாச சோரென்னமலையா
 கண்டவாக்கென்பதி துலையர் வென்றெம்
 காதல்கெண்டவாக் கிந்தலுரொன்னலிலையா

அமு.

விருதரம.

வந்தனைநறுவிளையா
 மாதவரேயாமெனய
 சந்தனமாநதையலார
 முன்வந்துதாள்வணங்கி
 பத்தமில்சீரடியாராததேடி
 யவாபுறததணைந்தார்
 பெய்க்கையா னுடையவரேயுகத்து
 ளெழுந்தருளுமென

வசனம்.

இப்படி வினவிய வைரவழித்தியின் மொழியைக்கேட்டுச் சந்தனைகை பென்னுந் தாதி யோடிவந்து பணிந்து பெய்மை யாட்கொள்ளவந்த மணிமீய தொண்டனார் அடியார்களைத் தேடும்பொருட்டே புறஞ்சென்றார் தான்களதையசெய்து மனைக்கு ளெழுந்தருளுமென மொழிந்ததற்கு வைரவா கூறுவாரா,

விருத்தம்.

ஊடவாலைமுககோககி
 மாதரார் தாமிருந்த
 விடவகையிற்றனிப்புகுதோ
 மென்றருளவதுகேடமி
 விடவதல்வார்போலிருந்தாரென்
 விளவிசிதைத்துநனைக்
 கடனுடையநிடுவெண்காட்டம்மை
 கடைததலையெய்தி

வசனம்

வைரவமுந்தியாகிய வடியார் சந்தன நக்கையைப்பார்த்து ஓ
 மாதே புருஷானில்லாதகிட்டில் யாங்கள் தளிப்புக்கோமென்று மொ
 ழிந்துச செல்பவார்போனிஈறதை யாமகரைகண்டு மிகத்தீவிரமாய்
 வெண்காட்டி நக்கையிடஞ் சென்றிவிக்க வம்மாத வந்துபுணிகது
 மாதவரேயெழுந்தருளுமெனப் புகலுவார.

— லக்ஷணிக-கண்ணிகள்.

மாதவந்தடையதபோதனாரீநீர்
 மனைககுள்ளெழுந்தருளுக
 மாசிலாதவிடையிசெனமககளித்த
 மணியேயெழுந்தருளும்

அடியனாததேடியன்பருஞ்சென்ற
 ருளையெழுந்தருளும்
 படியுளாரேதமபரமமககருளும்
 வையவரேயெழுந்தருளும்

நொடியினீல்வருவார்தடையிராதெங்கள்
 ழிகான்பேயெழுந்தருளும்
 வடிம்தில்லாப்பொருளெமககளித்த
 வளமேயெழுந்தருளும்

உச சிறுத்தொண்டநாயனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

வேண்டமவைகளன்புடனளிப்போம்
விண்ணையெழுத்தஞரும்
நாண்டவனார்மகிழ்ந்தெமக்கருள்புரிந்த
தனியேயெழுந்தருளும்

விருத்தம்,

கண்ணுதலிற்காட்டாதார்
கணபதிச்சரதகிள்கண்
வண்ணமலராத்நியின்சீழிருக்கின்றோ
மற்றவர்கா
கண்ணினானாமிருந்த
பரிசுடைப்பிரென்றருளி
யண்ணலார்கிருவாதகி
யனைந்தருளியமர்ந்திருந்தார்,

வசனம்.

நெற்றிக்கண்ணை மனாத்துவைரவழர்ந்தமாய் லந்தருளிய வழி
யாமம்மங்கையினைப்புக்கமகிழ்ந்தன ஓமாதூலல்லாய்யாம் கணபதிச்
சரத்திற் திருவாத்தியின்குளிர்க்கின்றோம் உமதுபத்த ரீங்கடைந்த
காலிஃதுடைப்பாயாக வெனமொழிக தெழிந்தருளித் திருவாத்தியின்
கீழமர்ந்திருந்தார்.

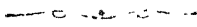
விருத்தம்

நீராரசுடையான்டியானா
தேடியெங்குங்காணாது
போர்தவத்துசசிறுத்தொண்டர்மீண்டுஞ்
செல்வமனையெய்தி
யாராவின்மனைவியாற்கியப்பி
யழிவெய்திடவவரும்
பாராதரிக்குந்திருவேடத்தொருவாவந்த
படிபகாந்தார்.

சிந்துத்தொண்டநாயனார்சீர்தீராக் கோத்தனை உரு

* வசனம்.

கங்கைவிவரிப ளை ஓடாக்கி யெழுந்திராணுது தளாந்து
 யனைநிலவந்து பாசினியாநிபுராதுமாமல் மகனா நகதகாபகா
 வைபபணிந்து வேத வேத நகலுஞ்சினய வெநாது கனா கமது
 கோவாழிநெறுபொரு ளாராமா ளுதல மீளகது புராசுவ
 லல விவா புண ளாய்லகது நிநா ளுதல மீளகது புராசுவ
 செனறுகெனபாடக நறுநககிந் - நடு வலகலா பகறாநெறு
 பாசிலககடியனாககணயி புழி நகலாநகாயுடையணகது மாத
 வமே அருளசெய்ய வேணகிமெனாநுபுலவார.

வினா

கீர்த்தன-இ-ம-உடு சீர்தாளம்-ருபகம்.

கணவரீயர்.

மாகுடே யானசெய்யமாதா ளு மனமிழந்து
 வநவீரவரவீரக ளாநா ளுமாதா
 வாசா நெசா ளுநீச ளாநா ளுமாதா

மாதலம

வினா.

கீர்த்தனம-இ-ம் தனாசீ-நாளம்-ருபகம்.

கணவரீயர்.

ஏதோலெனைக்கிட்டி யின்பாருடலொள்ளு
 மேலா தேலா தளலுலப பா - வெண்கிட
 வேலாகோலா துலுலப பா

வினா.

கீர்த்தனம்-இ-ம-உடு சீரீ நாளம்-ருபகம்.

கணவரீயர்.

நாதையேகககளவிடைப்பாடி மனப்பிப ளன் - மமிடனேற்குத்
 தருவீரநுமீரதலை செனலாநாடோமே
 தாதா வதீதா காநாநுள மலவக கா

மாதலமே.

உள் சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை

விடை. *

கீர்த்தனம்-இ-ம-தஞ்சரி-தாளம்-ரூபகம்

கணணிகள்.

உத்தரபூமியி னூற்றபடிசொலவேன்

சித்தமுண்டோசொலாயப் பா - செப்பியபடி.

சித்தமுண்டோசொலாயப் பா

கீர்த்தனம்-இ-ம்-உசேனி-தாளம்-ரூபகம்.

கணணிகள்.

வகையதையெனக்குரையுமெதை மே-வழத்தம்போல

வாடசகுடவாயகம அடியேன்மெவ்வணமும

வாநாந்தா வேதாவருளியவெநத ன

மாநவமே.

விடை.

கீர்த்தனம்-இ-ப-தஞ்சரி-தாளம்-ரூபகம்,

கணணிகள்.

மாதமுவிருநில் மன்னுமபசுககரி

பே தவுண்ணுநாளினு வே - புரிசுனே

பே தவுண்ணுநாளினு வே

விருத்தம்.

சாலநன்றுமுன்னியுமுடையேன்

ரூபுவிவகனககிலை

ஆலமுண்டாரனபநாமக

சமுதாமபசுதாளினிவதைன

யேவவநள்சசெயப்பெரூல

யான்போபுதகமதகமனாக்

காலகதப்படுவவருவானுமொழிந்து

கைத்தொடரா.

வசனம்.

இப்படியானாத வவாரொபபாதது மிசுன்று கண்களுக்கினிய வினையாவு முண்டியுந ஆன வநகககணை வையனுக்கடிமையாதி யபுமக் க்கனவபசு வெண்புர வவாரொருளசெயதாலல்விதமகம த்துககாலநத திககாது வருகெனகடி தெ முகநிள்ளுரா,

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை. ௨௭

சிறுத்தம்.

MAHAMAHOPADHYAYA

யாதமரியதில்லையினி

DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIE

யின்னடவருளிச்செய்யமென

TRUVANMIYUR : : MADRA

காதன்றணுமொருநாட்குக்

கல்லெறுவனொருநாட்களை

நானையரிபத்தாயிடுந்ருபொருதிந்

றம்மின்மனபுவாதே

யேகமின்றியரைததநிறிபாழிட்டுண்ப

தெனமொழிவகார.

வசனம்.

யாதங்குறைவில்லை அநுளிசெய்யுமென்று சொல்லியமொழி
கையக்கேட்டு அபாரொண் டெகாழார் எழுக்காவோற சொல்லு
கினறேன் ஒருசுயுக்கொருவகடா லுநவா களவனாகவும் அ
வயவப்படுகிலாக வயபிளனையை மகசாரிடொம் தாயிடுக
வுந் தகைதராவக கழகநதா ிகநாநஞ்சுகி உருவகநிலையடா
மல சன்மநதளிப்பூரூவலடாபபுடபுகவ னளமீவாயெனபபுகளருந்

இராகம் - கமிகா

கண்ணிகள்.

அந்தமேதுமில்லா னாள்வந்தவெய்க

ளாதுயேபாஞ் சோதியே

அடியசேற்குதென்ன வரமையோவென்று

வாடினா பண பாடினா.

என்னையெனகருச் சொங்கமானதுண்டென்

றேதுதியேயிகப போற்றியே

எளியேனற்ச விடாபருளு மென்னவவ

கேயினு ரிவா மேவீனார்.

124 சிறுத்தொண்டநாயனார்சாத்திரக்கங்கத்தலை.

வானம்.

தொண் டீவரவரைப்பார்சது யெம்மைபாட்கொள்ளவர் தசொ
நிய ய'து. (சுறை சிலை தாகுகள் ஒரு பிய பண்ண நிபபேரையா
வேலும டெனக் கச்சொநமாகவேரிருகநின்றது தீவரீமா யாகபோ
யமமரது வருகளைமேன லிடை கொடுமெனது லினலிழ் பெற்றவா
யக் கடவுளாதத திகளன்றார்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பிராகு-தானம்-ஆதி.

பல்லவி-

சம்போசுவசைகரா - சாதிரசேகராஹரா

சரணங்கள்.

ஆமபுவி யா ததி யமாலதகாதி
நம்பினே ஷீயத்தி ரற்சைகாட்டுமரீதி

சம்போ

மாகளவார மலைகந்தோ
துவ வெண்யை விலக சா துமேட்டணபதீசா

சம்போ

சர்ப்பாரண சதுவேகராண
இப்பராவணசெய்வா நெருழேற்கருள்காரண

சம்போ

தருணமிசையா தாரமு . செம்பா
கருணைசெய்வாடகாயற்கு காலதொழீங்காதவர்கு

சம்போ.

வசனம்,

தொண்டர் க லுள் ளொரு மஹ தேவ சம்போசங்கரா சர்
வஜீல நயாபரா பரபிரேஸ் தற்காது திருவருட் சமலாயின மிகத
ருணதலை வந்த வாய்ந்து கேள் ளீடெறும்படிக கருணைசெய்யா
கருபபது கீதமல்லவே யென்பதற குதாரணம்.

சிறுத்தொண்டநாயுஞ்சரித்திரக்கீர்த்தனை ௨௩

தாயுமானவர்.

அரும்பொளே மணியேயென்பே யெனபான
வறியேயெனநிவினாறு
மாணாதவளளமே பெண்டென்று பாடினே
ஞடியேனாடி
விரும்பியேகூளினே னுலர்னெனலநீனேன்
மெய்சிவிர்த்திருக்கைப்பி
விண்மாரியென வென்றீ நூண்மாரிபெய்யவே
வேசற்றயாந்தேனியா
னிரும்புளேரெஞ்சுக்களவனாறுமுனை
யிடைவிட்டுகின்றதுண்டோ
வென்றுநீயன்றுநானுன்னடிமையல்லவோ
யாதேனுமறியாவெறுந
தாரும்பனே சென்னினுநகைநீடுதனீதியே
தொண்டரொடுகூடங்கண்டாய
சுத்தநிறகுணமானபரதெய்வமேபரளு
சோநீயேககவாரியே.

வானம்

எனக்காட்டி மறுபடியும் கமதுமககைபினை மன தெவ்விரம
மேர்வெனசொல்வனோ வென்றுகூறுவார.

லாவணி

கண்ணிச்சர்.

மின் - என்சொலவனோவறியேன்.

வேதமுடியிலுறை	நாதா - வரந்
வேணதளிகருமப்ரக்	யாதா - நின்
பாதநிழலதுகிட்	டாதா - அநதப்
பாவைமனதென்போ	லாகாதா

மின்.

மங்கைமனதுவச	மமோ - பெற்ற
மாயயிரிஞ்சுமன	மோமோ - வெண்ணம்
பங்கைதூகவே	மோமோ - வந்த
வைரவாரோன்பதி	மோமோ

மின்.

உ.இ சிறுத்தொண்டநாயனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை.

பெண்ணவள்பிரட்டரி	யேனே - பெண்ண
சீசுமுறோசுரி	பேனே - பெய்
வண்ணமுரைப்பணசிறி	யேனே - வந்து
காயத்தவணகிலெதரி	யேனே -

மின்

தொல்லுலகோர்புக	முடியா - வெந்தனை
ரேனகபணமசெழுக	செய்யாவிதைச
சொல்லுவனோபிறர்	கையா - புத்திரச
சோபமதாலுன	முய்யா

மின்.

வசனம்.

வேதமுடிவாகு மெய்ப்பொருளே இப்பேகையின கருத்தின் படி மிகையசெய்வது கின்னருளே யன்றேபெனவில் ஸ்ரீகளது மணதையளவி பாடாதே சிகையாமை யானவளுக்கறிந்ததால் அகநீசரித்தனாகதாலன்று புலப்படுத்தினால் கெடிக் சம்பவிகரும் கோன்புமீடீ ருமம கோயவிகர பணவொர் வின்று கக்கனி சா ட்சியாய் மாகவல் ஞ் சூடடிய மகசைய சசுசுது எனய மலத்துணிக் கொண்டு மொழிகதால் பிறர் மியச சொவனோவென வசசங்கொள னுகின்ற தென்பதற் சூதாரணம்.

கீடுவெண்பா.

பெண்ணொருகடுபேசிற பெரும்பூமிதாளதிகும்
 பெண்ணிருவாபேசில் சீமுமலாமீகைள் பெண்முலவீ
 பேசிலகைவருநா பேகையேபெண்பலநதான்
 பேசினுலகெனொடேபின்.

வசனம்.

என்னுள் சருக்கைக்காட்டிப் புலனாராசரத்தக்துந் தாயக மாசில வெள்ளையனே மமநகையை வெவவிகமு முயயுப்படிக் க ருக்கை சொவ பென்று தனமனைக்குலந்கபோதுபத்தாலிவவாலை மொதிர்ப்பாசகிருந்த வெண்காட்டுகெகையானவா தனது நாதன் அடி யரை யறைந்துவராடற் றனியாகவர்ததைக்கண்டு கின்னவுவார்.

சிறுத்தொண்டநாயனார்சரித்திரக்கீர்த்தனை. ௩௧

இ-ம்-அபரூபம்-அடதானம்.

கண்ண்கள்.

நாதாபிதுவென்னைகோலம்	வந்த
கம்பனடியிச்சமைக தொணராஜால	ம் (நாதா)
போதார்ப்பூவ்வால்சூழுகணபகீசாத்தி	ம்
பொருதமாதறிழீயில திருந்த மவரைக்கா	ண (நாதா)
விசைவேடங்கொண்டே விசாகுடியவந்த	ம்
மெல்லஉயைப் பணிந்தே னறைசற்கொண்டு வராத	(நாதா)
பூவிசைக்குள்முடன முழுக்குஞ்சுவசமுடே	தி
முததததிலவகதவனா முயலாறழையாதவர்	த (நாதா)

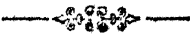
வானா.

நாதா மகவும் பசுந்ரினியேடு விற்கைதவிடர்ப்பூண்டு நானு முகத்தக்கிற்கு வகவனா உழைசதுவராபற்ற சியாப்பவக தென்னவ ன்ளலேயென்று யிரகாப்படும மனையியேககிக கூறுவார்.

விநதசம்.

வள்ளலாருபனையானேககிகிவந்த
 மாதவந்தாம
 உள்ளமசிழலமுத்தசெய
 விசைசுநாசுடிக்கோர்சிறுவனாய்க்
 கொள்ளாபிராயமைத்துளான
 யறுபபிறகுரைபாடின்றித்தாய்
 பிள்ளைபிடிக்கவந்த
 பிராவிரிததுசைக்கப்பெறிவென்றார்
 வசனம்

சிறுத்தொண்டர் தனது மானகயாகிய வெண்காட்டு கங்கை யைப்பார்த்து ஓராத்தேகளாய ஆண்டவனானால் நமக்குககிடை-தத வடியார்ஒரு குடிக்கொருவககவு ஐந்துவயதுள்ளவனாகவும அல வவப்பயு தின்றிவிருளும் அபரிளனைபைக காயபிடிக்கவுந்தகைபரி ந்து மனக்களிப்போசிய வேச சைமததுப்படை-ததில் உண்ணுவே னைச்சொன்னார் வெண்செயவொம எந்நாம பெறுவேவாம் யாவ ரேணும் பெரண்ஹுக்கிசிறுதுப் பிள்ளையக்கொடுக்கபோகணு மவர் களே கொலைசெயயச சயுமதிபார்க்கையென்றயருற்றிருத்தும் தொண்ட டனாப்பணிந்து கூறுவார்.

உ.உ சிறுத்தொண்டநாயனார்சரித்திராகீர்த்தனை

MAHAMAHOPADHYAYA
 DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIT.
 TIRUVANMIYUR MAHARAJA COLLEGE

லாயணி.

சுண்ணிகள.

வாநர்நாமம்ராணகாதா	கமது
உசுததிலிராயபுரோராநா	
கையிலெனெனெரூராநாதா	மொருவர்
கடையிலெனெனெரூரெரியாதா	
சோதிங்கவகரீயி வெளசாமி	உமக்குச்
சொந்தமயம்மறயாபி பூமி	
எளியவாசென்பு ரூடசாட்சி	விதைப்போ
வெவாநருக்கை கட்டிட சாட்சி	
பசுத்திராயபுரெனெனெ	விதைவித
பளளிக்குப்பேயவாநுமெனெனெ	
அம்மாவ்வந்தாவெனெனெ	பாலனை
யழைத்தவருவீர்கண்வெனெனெ	

விருத்தம்

காதன்மீனையார்நாங்குறக்
 கணவனெருககரீலனை
 யேதமாலபபெறறபே
 வெலவொயிநிசர்போல
 நாநாமக்கர்கருநாகீக
 நறுமெனெகுதலெமொழிப்புதல்வன்
 வோதவனைநதபளளிசிரி
 லுடனெகாணெடயதக்கடிதகன்றர்.

வசனம்.

6

தொண்டனார்மீனையினதுமொழியைக் கீகட்டுமெய்வாவனோ
 சிறுவன் வோதவனைநதபளளிசிரிவருவரு.

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கிர்த்தனை கூங்

விருத்தம்,

பள்ளியில்வீற்றி மூபாலன்
பரமன்செயலாநிககீரையுத்
முள்ளாபடைநகரகணியின்கி
முள்ளிககண்டலவைதனைத
கொளநாசுறமீமார்முனசென்று
தனைததுகதெயிரமுதது
வள்ளலெயலொழபாநிககல
வணகையமொழிநாசாரிமுன்.

பிரதமம் - ம - ஆனாய - ச - தானம்.

பலப.

கனவிசெய்தாதுயரமபலககாறுதே - யான்கண்ட
கவிசெய்தாதுயரமபலககாறுதே

ஆய்பலலன்.

ஆனவரதநினைநடைககல ம
ஆயலையக்காததருளொய்யுமையரே

கனவி.

சரணங்கள்.

ஆன்புடனேதந்தையழைக்கவும் - வந்து
வாவலால்மனையிணைழக்கவும்
இன்பமதாயெண்ணியின்றெடுத்தவன்னை
யிதவுடனமஞ்சனமட்டவுயகண்ட

கனவி.

ஆட்டியின்னமுதாட்டவும் - யெனக்
காண்பணிகளைப் பூட்டவும்
நாட்டமுடனனைதெடுத்தமடியில்
நயகைகிடத்திடநான்றுபிலககண்ட

5 MAHAMAHOPANHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER 110010.

௩௪ சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை

கனவி.

தூக்குமெனையன்னையெடுக்கவும் - தர்வீத
தொடதமுடன்றலையிடுககவும்
பாயகுடனேவாளகொடுந்தென்கழுத்தைப்
பதருமற்பற்றியறுததிடவுககண்ட

கனவி.

விருததம்.

இப்படியுரைக்க மொழியதறனகய
நிளவலின்மதிழுககோககி
அப்பனேபிக்தவேனையாநலினு
லவமதியாச்சுடுவறல்ல
ஒப்பிலாபணிகீ கண்டதோர்கனவை
புணமையென்றுன்னுவதென்னே
தபபிதடுமெறேவறைநிடுங்காலிற்
றந்தையாநதொண்டாவந்தனரே

வசனம்.

இவ்விதமச்சிறுவனாகிய சீராளன்கண்ட சனவாற்றிற்கைத் தெழுக்
து உபாததியாயரி. ஞ்சென்று தான்கண்ட சொற்பனததைச சொல்
லியபருற்றகாலையிலையாதற்கு அப்பா சீராளா பிக்தவேனையாதலா
ல்யேதேத காறறுவிஷயபாய்த தேரன்றுசின்றது பயப்படாதேயென்
று சொல்லிககொண டிருக்குஞ் சமயத்தில்த் தருதையாகிய சிறுத்தொ
ண்டா மிகத்தினிரமாயத்தேயுமனைதம வியர்வெழுமபப் பள்ளியை
பணைந்துச் சிறுவன முககோககி வாராயசெலவமேவென வழைக்கி
ன்றார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-கருசரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வாராயெனதுசெல்வமே வளவுககே
வாராயெனதுசெலவமே

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை. ௩. ௩

அநபல்லவி

சீராருளதுவம்மாள் தேசத்திருத்தவத்தே
பாராபலுன்னையோகால் பசித்தேனென்றுணர்த்தான்

வாரா.

சரணங்கள்

மகலில்சீத்திரையேனே பள்ளியினிற்
படிப்பதுவினா தானே
வகமசிழாதேயுனது வையாருகிற் பல்வி
யடிவணங்கியென்றுளத யழைக்கிறொனச் சொல்லி

வாரா

வெய்யில்மிகவுமாரு தே - விசைமேனே
விண்பொழுதாகப்போருதே
தையநலலானுன்றாய தனதமயனுமெதிர் பார்த்து
தாசமுத்தன்யாமலு தவித்திருப்பே வேர்த்து

வாரா.

வண்ப்பலாகசனாமு - நீயருத்திட
வளம்பெறு மராவலிபு
பொனலினெழுதநாணியும் பொற்பணிகளுங்கொண்டு
போதறவாயுக்கப்பதுமைபட்டாடைருண்டு

வாரா.

வசனம்.

இவ்விதமா யீதவுவார்ததையோடு வந்தழைக்குங் தந்தையின்
மொழியைக் கேட்டு வொருவிதந ின்றுகலை கொண்டவனுய்த தனது
உபாததிவாயவாப்பணிந்து யெளியேனையாட்கொள்ளு மெருதையே
எனது தருதையுந் யானகண் சொற்பண்ப்பேரலவேவந்து விட்டாரா
தலா லாண்டவன் செயலெப்படியோ வறியேன்தேவரீ ரருளசெயது
விடைதரவேண்டிமென்று கூறுகின்றார்.

ந. ௬ சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தினை.

கோத்தன்ம்-இ-ம-தி-நூக்கடா-தாளம்-ஆகி.

பல்லவி.

அநள்செய்குவினையரே - மனைக்கேக

அநள்செய்குவினையரே

சரணங்கள்.

அநள்செய்குவினையரே யநுமறை மயரே

தெருளுடையோதமகமாய நிகழ்வுடனக

அநள்.

இக்கிதபாதன் வெழின்பிடைநாதள

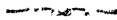
ககைகமணுளன்பகிக்மீச காலந்தாமுகககது

அநள்.

அடியரைத்தாக்நீயகவிருளமேகி

படிதனையேயளிகரும் பாணுகடுண்ணை

அநள்.

வசனம்.

இப்படி யுசாத்த மொழியணுகக் கேட்க வையர் மிக வுளக்க
ளிந்து ஆடா அப்பனை மொபிடுவாரணியே வுளக்கு நாமெதனை
சொல்லிய முன் சிநகை கலக்கநடுகளியவில்லைய வெனககூறுவாரா.

கீர்த்தனம்-இ-ம-ரியாகு தாளம்-ருபகம்.

பல்லவி.

நிகைகலக்கடுதெளிய வுளகமுரான்

செய்கிற அநுணவமோ வுளக்குநான்-செ

சரணங்கள்.

தகதைநையக்கொடுக்க நெய்செளியாமற்

நயகருவகேடுமொழிபிள்ளை

மயகசுவகேலிசின்னருளளவே

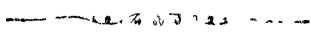
யிடுதெள்ளொடுவோ

சிந்தை.

கண்டகனவைவிஜயமெனவெண்ணிக்
 கவலைபுறமுலெனைசீரம
 சவகெஞ்சமாடேய ஸாம
 ஐயையோகோரம்

சொல்லு

கற்பகமேநிங்கககமநநரிசு
 கடுகிப்போயவாராபகபாறுள
 சூழமுழகாநெருணா
 கோழிலகோளா

சொதை.

வசனம்.

உயாத்தியாய நுரைந் தலைகம்மட்டிராளன் சுகதைதெளிகு
 வத்தனை புரிந்து விடைபெற்று தலைகலைய யடை நதான சுவவாந்
 டைநத சிவவளை வாரிச்சாழல் முதலியிட்டு வுசாய முகத்து அடிக
 வென தருமதனுரைபே சிவநயையே னுணகடுகைய மீக ணமீயி
 ததுக்கொண்டு வழிபாத்த யினைய வர நடுண்டு அடுகி-வந்த
 சிவமோகி பசியா யிருப்பரே யென் றெண்கைகாண்டு டெருவாய
 லில நீற்குந் தனது பதறினிடம பிள்ளையை உகை கவாது சொடு
 கக மிகவாவலா டெஞ்சொறு மாநய் மயாள் முக
 தோடு முகஞ்சோத்துக் சோபட்ட மயடி மயாள் த மய
 உபடியுள் குழலினைது பாதாநிகே பாலநகை உருவம் உயக
 து நோககிப்பார்த்து உடமே வெறுதது உலகநாமுகினைமய்யென
 த் தீவரமாய் மஞ்சனமாட்டது னிசை.

கோதநனம்-து மநநகாரகநிலைய-தாளம்-ஆதி.

பலனை.

மஞ்சனமார் றனோ - மககையவள்
 உருசனமாட்டினோ

௩௮ சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை

அதுபல்லவி.

பஞ்சாணனைவென்ற பரசிவததடியாற்கு
தஞ்சநதஞ்சமென்றே தனையன்சீரானனுக்கு

மஞ்சன

சரணங்கள்

பந்தமனைததுமுந்தம் போகி பளிமதிசேர்
பசுபதிநகரகுமெனததாக் கி பணிமுதலான
கொந்தலாமாலையதை நீக்கி குஞ்சியனைக
கோதிநுதறிலகந தூக்கி காதுமிகுதது

சந்தரரஞ்சித ரஞ்சிதபாத ன்
தொண்டாதமக்கருள தோயுமதிதன்
தநகதவபபொரு னென்றவாபோல
தணபுனலோடு வருமபனிசீரால

மஞ்சன.

வசனம்.

வெண்காட்டு நங்கையார் தனது புதல்வானுரிய சீரானனுக்கு ம
ஞ்சனமாடடிப பட்டு பீதாமபரங்களினுற் மேபததி லுறற நீராயோ
ட்டிச சட்கவையோடுங் கூடிய வமுதூட்டிச் சிறுவனை மடியிலவைத்
துத் தாலாட்டத்துடங்கினார்.

தாலாட்டு-இம்-நீலரம்புசி

கண்ணிகள்.

ஆராரோவாரிரோ - வாரீரோவாராரோ
நீரார்த்தீமனி விரலனருளாலுதித க
சீராளினிண்ணுவுஞ் செஞ்சாரே கண்வளர்

பூமாதவரெவரும் - போற்றிஜயபோற்றி யென்
 மாமாதிரபூலத்த - மாதவமேகண்வ ளரீ
 மாமனுக்குமுன்பிரந்த - மன்னனுடன்போர்புரிந்துங்
 காமனெரித்தோனருளுங் - கற்பகமேகண்வ ளரீ
 அடியார்தமக்குமிக - வன்புடனேவமுதுக்காம்
 படியாபென்மடியுறையும்-பங்கயமே கண்வளரீ

லாவணி.

கண்ணிகள்.

மாதுநல்லாள்தன் மடிபிசைத்தயிலுங்
 மைந்தனையெடுத்தேயுலகறியா
 மனாவினினின்றனரே மற்றவாகிட்டி.
 வினாவின்றசென்றனரே

மழலைமென்புகல்வன் கிண்கிணிப்பதத்தை
 மடியினிலெழிக்கிக்கரமகளை
 மங்கையுரிமுத்தனரே வாயைமெல்ல
 வங்கவரடைத்தனரே

விருத்தம்.

பதுமமென்கரத்தாலன்னைப் பாலன்வாய்முடும்போது
 மதிபிரவனப்புற்றோற்கு மைந்தனுமகிழ்வாய்வந்த
 வதிதியின்பெயலெறுண்ணி யடர்பவமொழியவேண்டி.
 விதிமுதலெவருகாணு விமலனைப்போற்றவானே.

வ. சம்.

இவ்விதம் எனது வன்னைதந்தையர்களது செய்கையைக்கண்ட
 சீராளன் மேல்வருங்காரியுததை கினைந்து பவந்தையகற்றவேண்டிக்
 கடவுளைப்போற்றுவான்.

சுடு சிறுத்தொண்டனாயுநார்சரித்திராகீர்த்தனை.

இ ம அமீரலயாணிதாளம் ரூபகம்.

டல 3 வி.

கரு 7 ருணை - மருட்செயத்

தருண ருணை

யி தபலவி.

அதிருணை மாரபாபா பராபரா

வாழ்வு நுழ்சிற ஜோக்யரோ மாரபா (கருணை)

சாணவகளை.

சுதிரீயாந்தி வேழிலலை பையனே
கணியாவிரலே-சொல்லு மெய்யனை
எத்திராலயிர தொளிர் துயயனே
வேகா-குணநீகா - வுபாபாதா - நிலைகாதாதா (கருணை)

பவநீதாய்தன்க காளாமரிதப பட்டேன்
ப ரேசிறியே விபைபது சொட்டேன்
நவநாயலெனுமிச சடம் விட்டேன்
காமா-வல்லபோதா-புஷிமீதார - துயாபோதாரா (கருணை)

இறமுன்றலுறும வினைநிற ரூபு
மிகலாரீ ரிரெண்டையுமே தேயு
மொர்நமுனை விவான்றுகயவென் ரூபு
புகவாவிடி-விசுமேதுபுற-புகவாழவிது-சதமாமோசொம்()

போற்றிவிருத்தம்.

உள செலாமேறமவல்ல வொருதளிமுதலேபோற்றி
ஆலாண்யசீவேணி நிமலனேபோற்றிபோற்றி
உள ருடபிர வினீகாரி லாழ்நகூடகாளவாயபோற்றி
உள உனீரோ மருகு வளவாபோற்றிபோற்றி

வசனம்.

இவ்வாறு சுகககைசதன்ய வஸ்துவாசிய சிவசயம்புகைப் போற்
றிய சீராளனென்னும் புலன் உலகவாதனைக்குரிய ஆகா மியதநிற்

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை. சாக்

ரேய்யர் அழலும் அந்தக்காரணத்தைப் போக்கிப் பன்னிபெண்டுகாற்
கொண்டு வீசும் வாசியைக் கும்பித்துக் குண்டலியினுளாற் சுத்த
சத்துவத்தைத்தாக்கி மதிமண்சிலத்தைக் கலந்து அசைவற்று மரக
தப்பாவைபோல நின்ற மைந்தனைத் தொண்டாகண்டு மகிழ்ந்தவரா
ய்க் கருவிபைகொண்டு வதஞ்செய்யததொடங்கினார்.

லாவணி,

கண்ணிகர்.

பத்தநங்கண்டேவாளாகொண்டு
பரிவுடனிலகுஞ்சிரமனை
பற்றியேவிறுசுதினோ பாலன்கழுத்தை
யெற்றியேவறுதனோ

அறுத்தவத்தலையை யமுதுக்காகாகென்
றண்டையினின்றதாதிகையி
லளித்தவர்புரீழ்ந்தனோ வதனையவ
ளொளித்திடமகிழ்ந்தனோ

உடலையெடுத்தேவுரலதிற்றுவைத்து
வுறுபபுவெவவேறாயத் தெரிந்தவரும்
வுவகையோடரிந்தனோ உறறபாண்டத்தி
லவைககோப்பரிந்தனோ.

அவைகளுக்குகந்த கோமோடனைத்து
மன்புடன்கூட்டியெடுப்பிவிட்டே
வரிசவயர்சமைத்தனோ வடிசிலதும்
பிரியமோமடைத்தனோ,

வசனம்.

வென்காட்டு நங்கையர் சமையல்முதலியயாவுஞ் செய்துவைத்
தபின் ஸ்ராகஞ்செய்து தெற்றியினிற்றணிந்து கடவுளைப்பீயாற்றுவார்.

சூஉ சிறுந்தொண்டநாயனார் சரித்திரமக்கீர்த்தனை.

இ - ம் - சரமர்.

கண்ணிகள்.

பாவதாறு குமாரி மகிழும்
 பாம்பரளுடேவே-மணப்பூவே-பத்தர்கோவே
 பண்ணவா - தமிழோங்களுக்கருள்
 விண்ணவா - விண்ணவா.
 அத்திவண்ணு நின்னருட்கொடுலத்த
 வதிதிமனமபோவே-புனிமேலே-யருளாலே
 அற்புகா - எளிமையமுடித்தனம
 பொற்பதா - பொற்பதா.
 மன்னுமவிதமிழ் தேற்றியதற்குந்நாம்
 மாரொன்செய்வோம்தேடி.கொண்டறகுடி - மன்னுளாடி.
 வாசனே - பவிராயறச்செய
 நீசனே - நீசனே.
 அககமிலாரேயெனனாந்தவவனை
 யாருபபத்திற்றிச்செர்ப்பாய-வினையிப்பாய-யருள்மார்ப்பாய
 ஆதியே - அயல்மால்தனக்கெட்டெடுத்
 சோதியே - சோதியே-

வசனம்.

இவ்விசமாய்ச்சுந்திரநாடாநா வுர்த்தியாகிய உமாமயேசனைத்து
 திசெய்த வணங்கிய வெண்காட்டுநங்கையர் தனது பதநானைத்
 பணிந்து கூறுவார்.

கீர்த்தனம்-இ-ர்-ஆசிரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

அழைத்திடுவீரென்கோவே - ஐயரிடஞ்சென்
 நறைத்திடுவீரென்கோவே

சரணங்கள்

அழைத்திடுவீரென்கோவே யாதியருளால்வந்த
 வடியவாயேவிடைவி லன்பாயமுதருந்த

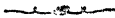
சிவத்தொண்டநாயனார் சரித்திரகரீர்த்தனை. ௪1

எழிற்கணபதிச்சர மிருபயவாதகைய்புல்வி!
யெந்தாயுமதெண்ணம டீபர்லிசைந்தெனவேசொல்லி

அழைத்.

பசியோடு உயெழி பாரதகுருகூர் பகரணாக்கடி
படசமுடனையவர் பதநதைவினரநர்வடி

அழைத்.

வசனம்.

தொண்டர் மம்மைகரினது மொழிசையாகொய்யி ரணபதிச்சரத்
திற்றிருவாததியின்க ணிருக்கும் அடியனாக்கணிக டீசயவகேட்டு
ணிந்து அருளசெய்யுமெனற கூறுவார.

கீர்த்தனம்-இ ம் கமரக தானா டு ஆதி.

உலகநீ.

அடியவகே - மனைக்கருளசெய்ருவிசே.

அதுபலவளி.

படியிசையோர் துநாரும் - டாமகருளால்வக

சரணவகள்.

சித்தமதுபோல்கடகேதன - செய்படுவடிவையடைந்தேன்
முத்தனார் தமக்குகாத - முடுவொடுமு கருகாத

அடி

விருசதம்.

வந்தபுருத்திருபனையிள்
! மனைவியாதாமகவரை
முத்தவெழிச்சென்றடியணகள்
முழுமழகுசெய்தமனை

100 சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை.

சந்தமலர்மலைகள் மூத்தன்
ராமநாதநிறைவிசெதத
கந்தமலராசனங்காட்டிக்
கமழ்நீர்க்கமெடுத்தேத

இனவுமது.

நாயனார் சிறுத்தொண்டர்
சேதியாரதங்கழலிளக்கி
யாயபுசிதப்புணறங்கடலைமே
லாரததெளித்தின்ப
மேயவிலலமெமமருகரும்
விசிவினாமென்மலர்ச்சாத்தம்.
யேயுநதுபதிபககண்முதற
பூனை செயதிறைஞ்சுவார்.

வசனம்.

வைவரமுத்தியாகிய வடியருக்கு வெண்காட்டு நங்கையா மிச
வன்போடமுதனிககின்றார்,

சுவாயி.

வைவரமுத்தியார் தமக்கு
வமுதிடவேமிகு வாவலுடன்
பையெனவோடிப்-பரிகலத்தன்னைப்
பாவாடையிலேறியப் பாவையரும்
வெய்யவடிசிலொடுபல்லுணவும்
விசைநதகறியுடன் முக்கனியும்
தையலளிக்க-விமலருககண்டு
தலைவனைநோக்கியே தாமருள்வார்.

வசனம்.

வெண்காட்டுநங்கையார் அடியருக்கு மிசவன்பூபாடி பரிகலம்சரி
னாகி வெண்டியின் மேலேற்றித் தூயவடிசிலும் பதார்த்தகலகைகளும்
ஐயாவர்களுக்குச் சமைத்த கறியினைத்து. ஓ முக்கனிசர்க்கரை முதயனி

சுறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திர உரீர்த்தனம் ௧௫

யாவும் படைத்த பின்னர் வைவமுதையார் தொண்டரைப் பார்த்து
யிலைக ளென்னவென்று கேழககச சுறுத்தொண்டப் பாரிந்து யெ
தையே யேனைக் குகத்தென்கறுங் வார்.

ஆவநக்சுலிபடி.

ஏழைக்குகத்தகரிசா ளின்று
எனைத்தேருண்வறுக ரியு ளு யுரை

வானழவமுதலவநரியா ளி-பின்னும்
வளன்புடையர்களை யெமாங்காய்க ரியாய்ம்
கொறைமே லுறுயவனனை ச கரியாய-இனங்
கொத்தவனாகத்தரிசு தொழ்புடையந் தரியாம

எனமு.

ஐடாவவனாரின் கரியாய்-கல்லை
வமிதமவிடையே சகையக வருளுகமாக தரியாரம்
செய்யமுநிசுராயின சரியாய்-கல்லை
சேமையுநிசுமாமறுந் சிலவகக கரியாய்

எனமு-

மார்முதன்மாயிசக கரியார்-சிது
மறறுமுள்ளவெலுராய் மணற்செய்த கரியாரம்
போபெறுய்ப்பின் கரியார்-சிது
பொறுகரு-லசியுருட லரிசைத்தகம் கரியாரம்.

எனமு.

வசனம்.

இப்படி தொண்டருடைத்தகககேகடி எனவாய் சுறுவார்.

கீர்த்தனம்-இராகம்-பியாசு-தாளம்-ஆதி.

பலவி.

தலைக்கறியெதுகாணும் யெசுக்கலரிய
தலைக்கறியெதுகாணும்

சுருத்தொண்டநாயனார் சரித்திரமகேந்திரன்:

சாணங்கள்.

பல்க்கறிமோடும் படைத்திரா மீதனே
பலையெயிலித்துணைநத பண்பது சரிநானே

தலை.

மாலைவழி து மல்கையர்க் கேது
சாலவழித்தவன்காண் சரிபோயினு தகாது

தலை.

ஆய்நடிபவனுக் கணியாதே யென்றது
வேண்டியுரைத்தனையே வேடிக்கை மிககன்று

தலை.

விருத்தம்.

நெந்தகலங்கிச் சிறு உதொண்டர் மணியானோடுந்
தினைத்தபர
சந்தனைந்தாரொணுக காநியார்
தாமத்தந்தலையினாச்சி
வந்தநொண்டமுதுசெயும்பொழுது
கினைக்கவருமென்றே
முத்தவமைத்தேன் கறியமுதெனறெடுத்துக்கொடுக்க
முதம்வந்தார்

வசனம்.

வைரவராஜப வடியர் தலைகாறி கேட்கின்றார் ஓமாதே என்செய்வோம் பட்டும் பலவிலலாமற் போயிறறே அமுதுக கையதெனத் தாதிசிடங்கொடுத தெறிந்துவிடச் சொன்னோமெ யெனைத் தியங்கி நிற்குக் கொண்டணர்ச் சந்தனைக்கையார்பணிந்து அடியார்சாப்பிடுமீ போது கினைக்க வநுமென்று முத்தியானதைச் சமைத்தேனென்று கொண்டு வந்து கொடுக்க முகமலாச்சியோ டதனையேற்று வைவருக் குப்படைத்தார் படைததபின் பத்தரை இடர்செய்வதற்கு பாதுமில்லைபெயவள யோசித்தவராய் அப்பா தொண்டனே வென்போலின் தொருவரை யழைப்புமெனப் புல்லுயார்.

சிறுத்தொண்ட நாயனார் சரித்திராகசீர்த்தியை. ௨௭

சாவணி.

கண்ணிகள்.

ஆப்பாநீன்புழை தழைத்திடு ம் - வெல்போ
ஊழலநொருவரின்ன மழைத்திடும்

இப்பார்மிசையெழுத செண்ணப்பாநா வலங்கீத
வேலாகெனெனார் வெணக்கமுத தனித்திட்ட

அப்பா.

நீழணிவோருடன் கூடி புண்ணுறு மெனது
நெடும்மாதவி சேடிவம கையுயும

அப்பா

கொண்டர்களையெனை சொல்லிடிவோ லீந்த
சொந்தையுணயது தொஷமிக வெணக்கு

அப்பா.

ஒண்டியொருவனுமா யுண்டிடவே யெனக்
ருள்ளமவராதினா சள்ளமல்லவே சொன்னேன்

அப்பா.

வசனம்.

இவ்வீதமா யுனாத்த மொழியைக் கேட்ட சிறுத்தொண்டர் அ
டியவரைப்பாராத்தி தயாநிதி பேசையேனை வந்துதினா சென்செய்வ
ன் நொண்டொருவரைஊ கரண்கிலையென்று கூறுவார்.

சாவணி.

கண்ணிகள்.

சொண்டனாக்கானே னே - வெந்தன்
நென்றலெனெசெய் வேனே

சுஅ சிறுநீர்நீர்நீர்நீர்நீர்நீர் சரித்திரகரீர்த்தனை.

அண்டர்கன்பணி	தோவே	மெய்யினி
வாலவனிந்திடு	தேவே	
மெணடிசைதேடிய வெணசுருகீ		யருளிய
வேழிலடி யவநண்ண விடைநடி		ரிதுவோ

தொண்டரைக்

ஆகயாவோ	யுண்டாயும்	வுண்ணுவிடி
கடிசையின்பனைகீழ்க்குண்டினும		
படிபிசைசரோரா	புநடி	வாவவோயெந்தக்
பரவலவநமு	வகுது	பரிவுடனெயின்மு

தொண்டரைக்.

நீதணிவாராக்	கண்டு	
நீபவரிவறு	புணடு	
தாரணிதனி	வடியாராகள்	தட்டாமையாந்
		தயவோளாமிண்ணவே கமீயேற்கநுளபுரிபும

தொண்டரைக்.

—*—

இம்-இ காதி யாளம்-உதி.

பல்லவி.

பாசனே - சாசனே - வாசனே.

சுஅபலலவி.

தேசலாவியினை சோதநி	யல்லாது
சுநியேன்வாசுரு மறமுன்னுநு	சொல்லாது (சாசனே)

சரணவகள்.

ஆயிசைகக்கிளியோ யுன்னரு	ளதனிலே
யடிவாரகவந்தவ ராமது	போலே
யிபாநலசிலொழுவா வெழிற்மணி	செயதம்
பேதோகாதுகளின்னி மிசமுக்கிரு	போதம் (சாசனே)

தேவதேவேயுனது செயலிது	தானே
தெரிவுணகாணுலகிற் செரலவரி	யேனே
முவாமுதவலனென முயங்கிடு	முந்கதி
முண் : கன்மலனலேவ் து மிலக்குகே	சோதநி (சாசனே)

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திராகரீர்த்தனை. ௪௯

தாயுந்தக்கையுநிலாத் தன்மைரி	னேமும்
தரணிவிஷ்டுதண்ணத் கரத்திலி	லோமும்
பேயும்பூகமுடனே யிருப்பது	காமும்
பெருமையாயெனமுமேவ விரும்புதேர்	மாமும் (ஈசனே)
உதிப்பதேதேதேற்கரி புரியெனும்	பேர்வை
வுன்னாடுக்குகன்றொ வுன்றிருச்	சேர்வை
எடுப்பதோமமுமா னும புரியுடன்	பாம்பும்
யிடத்தினும்வலத்தினு மிடைவிடா	தோதரும் (ஈசனே)
தருசமென்போர்கள்மீது சாற்றிமும்	விரும்பு
சுறறெனுமிலையெசை சாட்சியே	பொருப்பு
கொளுசிலுனககென்றே மகலாத	கடப்பு
சித்தனுனக்குமுண்டோ விரக்கமென்	கிரிப்பு (ஈசனே)
தாதனிடஞ்சம்பந்தஞ் செயருண	சாவி
தையனல்லாளோ மறைசொலு	முழுவீலி
வோதரும்பிள்ளைகட்டு முணக்குமே	ஜோலி
வுண்டென்றுரைப்பா ரொவருயர்	திரிசூலி (ஈசனே)
சங்கரகயம்புவென் றடியவா	தாழும்
சதருணவேகநம வரமலீல்	வாழும்
மககராயன்பணியும் பளிமதி	யானே
பீட்சாவையாவிடிலோ	வினிசகியேனே (ஈசனே)

விருத்தம்.

உம்மைப்போலீ றிட்டாருளரோ
 வுண்பிளீசென்று
 செம்மைக்கறபிற் றிருவெனகாட்
 உம்மைதம்மைக் கல்கீருத்தி
 வெம்மையிராசசிச் சோறதனின்
 மீட்டுப்படையுமெனப்படைக்தார்
 தமழைமுட்டவேண்டி யவருண்ணப்புகலுத்
 தடுத்தருளி

இய - கிறித்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை.

இதுவுமது:

ஆறுதிக்கனொழிதென்போ
முண்புளவருதெரிபுரது
சோதாநாளுமுண்டிரமுன்
ஹண்பென்மமுடன் துய்ப்ப
மாநிமகவுபெறநீர்வான
மைககன்றவன்யழையுமென
யினுமுநலுமிகலாதாரக
கிபன்பாறுதவானவனென்றார்;

வசன்ம்.

வைவரன்முற்றதி யாகிய வடியர் கொண்டரைப்பார்த்து ஆட்புட்
தொண்டனே பிள்ளையிலலாதவிட்டியவான ஆழியெனெனச செ
வியதற்குச் சிறுகதொண்டா யெதகனை விதத்திமசொலியிடி சிவ்கிதந
மிதகவிலையே வெணக்கூறுவார.

கித்தனம்-இம்-பசுடநிலத்தனம்-ஏகநாராம்

கண்ணிகள்.

எத்தனைவிதசிறுமுகோதுவே னு
னெகதனைசிககசிலுமுகோதுவே ன
ஏழைநீதி வேறே வர்மம்

எத்தனை.

புத்திரனிலலாமபெரும் பாவியோ யார்க்கு
முற்றதுரைகதாலகரென்ன கோபியோ
போதனையெடுத நீத

எத்தனை.

வள்ளலெனப்பிள்ளையுதவா நேயா-விண்ணு
கள்ளமல்லவெள்ளவுககா னேயா
வாருகுகோபுநீரும் க்வாமி

எத்தனை.

புத்தொண்டநாயனார் சரித்திரத்திந்தனை. 106

சுத்தமிக்கிப்புகி புந்
தகதணக்குகை தவனு
நினனேமோன

செவனெ-யென
உலனெ
ஞான

எதரனை.

விருத்தம்.

கரநிர்ருவ்பதவனவநதா
ஹையழையெனகமயா
தாமவநருளிசெயககரி
தலைவதமுதுசெயதருள
கரமிசெனெயதலாகு
மென்மா னிறைவுமறையூத்தருளகர்
புமென் குழலாகமயோடும
புமமேயாய்புகுபுருயநிபாநுண
மித்தனம-ஐதாம-முகார் பு தகனம.

உல்லளி.

செய்யாநாநியே - செய்யா - நிறே - சீதாள் சொந்த
செலவமே - குலசசெலவமே - வாசாய

செய்ய.

சாணகுகள்.

வைவமுய்யுடி யார் தரமோதிண்ணவே	நின்னே
வருகதியழைக்கசொனன வாரததைகேளாத்	கென்னே
வள்ளவே தெகுகள் வள்ளவே	வாராய

செய்ய.

மாமாத்திரர்களது மரபைவிளக்க	வந்த
மாசிலகேவனெ யென்வாரததைகேளாத்	கென்னே
மாதவா தெகுகள் மாதவா	வாராய

செய்ய

102 சிறுத்தொண்டநாயனார்சரித்திரங்கோத்தனை.

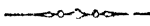
விருதகம.

பரமன்ருளாற் பள்ளியினின்
ரோடிவருவான் போல்வத
தரமிவ்வபபிறறணிப்புதல்வன
றணையெயிததுக தழுவித்தங்
காமுணனகைததுக கணவலூ
சையிறகொடுப்பக கனிகாரதார
புரமுளறெரிதத திருதகொண்டருணணப்
பெற்றேமெனும போலீவாஸ-

வசனம்.

வைரவமூத்தியின் மொழியைக்கேட்டுக் கடவுளே யென்செய்
வோம அடியார புசிப்பதற்கிதுவோ யிட ருமொனச சிகதித்தது தொ
ண்டரும வெண்காட்டு நநையும அகத்தின் புறத்தினிய அடா அ
படனை வெந்தாருயிரத்தணைய செயமணியே சீராளா வாராயவா
யாயவன ரேலமிட்டழைக்கயில பரமசிவத்தருளாற பள்ளியினின்
ரோடி வருபவனைப்போல பரகசசதங்கை கிண்கணி நூபுரமுதல்ய
யாவுமொலிக்க வோடி வருவதைக்கணல் நாயாகியவெண்காட்டுநகை
யார் வாரித நூழி புக்கமிட்டு வுச்சியைமுகநது கணவன்டங்கொழி
ககக கணவனையே தொண்டனாசநதுருஷ்டியடைநதுத்திருத்தொண்
ண்டருணணப்பெற்றே மெனு மாவல்லாடு வீட்டிறசென்று பராக
கபில அடிய நிலலாமையால அகத்தினும் புறத்தினுந்தேடி மிக்கியா
கூலத்தோடுக கூறுவார்.

லாகணி.

கண்ணிகள்.

மன்னுஞ்சிறுவனைச சென்றழைத்திடுபுறாவரபா
மனாகவெனசெய வேல்லை
மாதவயேயுமது சோதனையோ வசுமை
மனெவளிதமுய வேனை

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை. ௫௩

வைரவமூர்த்தி பால வந்தவரய	ராஜி
பாணமையென	நறிமேனே
பாசகலககண்பாராவிடிலே	சக்யேன்
பண்பிலாச	கிழ்யோனே
அநத்தினுமபுறகதினாக தேடியுங்	*காண்கிலே
னையவெனசெய	டலனே
யாவலுடனளித்த வமுதருநா	விடியலோ
வகமிகரை	வேனே
இசையிலிருந்தகறி யனைத்தமொளித்த	விசு
மெவவணங்கெரி	மேயனே
யீகையிலானெஞ்ச னூயினும	கீழ்மேலா
ய்சைத்ததிடுமெரி	யோனே

விருத்தகர்.

தனியெண்விடைமே நெடுவிசயரிற்
 நலைவாழுககணகரகா
 முனிவரமறா விஞ்சையாகன்
 முதலாயுள்ளோர் போற்றிசைப்ப
 விசையகறியுந் திருவழகை
 மமைத்தாராகாணவெழுந்தருளிப்
 பனிலெணடிக்கண முடிவனககப
 பாரதகருணை நெருக்கவித்தார.

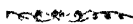
இ-ம்-உசேனி-தாளம-ரபகம்

கண்ணிகள்

சங்கிரஹா கரசயகரணே யானே-ஓ-மமோற்றார
 சத்தசகீததானகை மாகிய தற்பரணே
 கந்தமலகருழலாள மகிழ்கணனியின் ஐமரோஹார
 காதலுறுமடியார்ச்சுருள புண்ணிடனெ

இது சிறுத்தொண்டநாயனார் சமீப்திரகூர்த்தனை

மன்னுமழைவிடையேறிய வாலவனே-ஓமரேஹார
 மன்னேயும்கண்ணு மனாதிபமானவனே
 அன்பாசகமலததுது மறபுதனே-ஓமரேஹார
 அமடலததாயென் றேநிதிமபொற்பதனே
 செய்பற்கருநிரியா மெததவனே-ஓமரேஹார
 செஞ்சடைற்கொன்றை நிக்களதர்த்தகனே
 பன்னற்கருமபொருளாகும் பாரமரே-ஓமரேஹார
 பங்கருபுத்தம் பணியுக் கிருபாகரனே

விர்ச்சுதனம்-இ-ம்-ஆயிர்கலிஉரணி-நாளம்-மிசரம.

பல்லவி

சேர்வழி வரயாபகா-சம்போஷாரார

அநுபல்லவி

நிரம்மலாசரணம்-நீகீரீய சரணம்

நேடியேவடிமை - கொணர் வர சரணம்

சாவ.

சரணங்கள்.

தமியனேறகருளத-நருணமிது கல்ல

தாண்டவபுரியுந-தாமாகா புலன

சாவ

அடியாநிவந்த-தறிவனோ கிநியேன்

ஆருக்தேடறிய - வத்தனோ யயயம்

சாவ

மடியினாரொவரும்-பாவும் புலிகனே

பாபியீனககண-பாராணிஈற சகியேன்

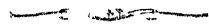
சாவ

வசனம்.

இவ்விறமாய் சிறுத்தொண்டர் ஆராயவிநிலில்லிந்த சக்திரசடக
 நாரமுாததியை மற்றுமுள்ள விருவழிஸ்வரான் முரீஸ்வரான் கரு

சிறுத்தொண்டியானது சரித்திரகரீர்த்தனை. ௫௫

சுந்தரவர சித்தலித்தியாய நூலாயாம வ சிவளாகிய தேவர்களனை
 வருக வேலது அழிச்சுக்கி மகர்மாயிசுதாயாயயோரா வெண்காட்டு
 கணக சுவகையகை சிராளலிவாரனோசம் புடயாகியமாணக்கேரி
 போலமாதம் மாணகீட்டசாயி உயாவாயாய மச்சுபதினத்தில்
 கயிலாயகிடைசாயி மணச செயுடா பெரிடராணககிற நிருவா
 டயக சாயிவாத உதிரிலையாயி சாயகரூளசசாயி சித்தன
 மாயக மகாயமாயபுடிபெட்டை கமரகேரிசக வருசல்ககினமேஞ்

மொழிகள்

சுந்தரவர சித்தலித்தியாய நூலாயாம வ சிவளாகிய தேவர்களனை

மொழிகள்

மொழிகள் - மதுவெய்தரிந்த
 மொழிகள் - மதுவெய்தரிந்த

மொழிகள்

மொழிகள் - மதுவெய்தரிந்த
 மொழிகள் - மதுவெய்தரிந்த

மொழிகள்

மொழிகள்

செக்காயிர நாயகியெய்துக்கா	கிலையாயி
மதுவெய்தரிந்த	மொழிகள்
கமரகேரிசக வருசல்ககினமேஞ்	சுந்தர
மொழிகள்	மொழிகள்

மொழிகள்

100 சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை.

ஆண்டாமுவுலகிளி	லுண்டாசிவ்வோலொருவ
ருண்டாடவநததே	மங்களம
கண்டராசலியாவிட	முண்டான்மகிழுஞ்சிதிக்
தொண்டாபவநததே	மங்களம

மாமாத்.

முத்தாமுவர்புகழுஞ்	சிததாவரிய	மோன
விததாபவநததே		மங்களம
பசுதணருணா	லீனித்குத்திதகிம	பா
சிதராபவநததே		மங்களம்

சிறுத்தொண்டநாயனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை.

முறையம்

முற்றுப்பெற்றது.

